

Canvi climàtic

Tercer hivern més plujós a les Terres de l'Ebre en 120 anys

El contrast entre precipitacions abundants, ventades constants i episodis de calor fora de lloc ha convertit els darrers mesos en una certa anomalia climàtica al territori

MARINA PALLÁS CATURLA
TORTOSA

Aquest ha sigut el tercer hivern més plujós a les Terres de l'Ebre en 120 anys i, alhora, el cinquè més càlid en més d'un segle de registres. L'hivern 2025-2026 quedarà com un dels més excepcionals que ha viscut Catalunya, tant per l'extraordinària quantitat de pluja com per unes temperatures insòlitàment altes en ple període hivernal. El contrast entre precipitacions abundants, ventades constants i episodis de calor fora de lloc ha convertit aquests mesos en una anomalia climàtica difícil d'oblidar.

Entre gener i febrer s'han encadenat deu borrasques amb nom, totes amb potencial de risc per a la població, a més d'altres perturbacions que han travessat el país sense activar alertes. En total, s'han registrat 45 dies de pluja en algun punt del territori i 32 jornades amb ventades que han superat els 100 km/h. Aquest ritme de perturbacions és molt poc habitual en una estació que, tradicionalment, és una de les més seques de l'any a gran part de Catalunya.

La pluja ha estat protagonista. L'Observatori de l'Ebre ha registrat 275,9 mm entre desembre,

**Aquest també
ha sigut el cinquè
hivern més càlid en
un segle a l'Ebre**

gener i febrer, fet que converteix aquest hivern en el tercer més plujós dels seus més de 120 anys de dades, com confirma al *Diari* German Solé de l'Observatori de l'Ebre. Només el superen els hiverns de 1972, amb 352,3 mm, i el de 2020, amb 290,3 mm. La diferència amb l'hivern passat és abismal: en el mateix període només s'hi van recollir 12,8 mm, una xifra que palesa fins a quin punt la situació d'enguany ha estat excepcional.

Malgrat aquesta successió de pluges i ventades, l'hivern també ha estat clarament càlid. L'Obser-

Els arbres fruiters estan florint. A la imatge, presseguers en flor a Móra la Nova, ahir. FOTO: J. REVILLAS

vatori de l'Ebre ha registrat una temperatura mitjana de 12,1°C, que situa aquest hivern entre el cinquè i el sisè més càlid de la seva sèrie centenària, segons el criteri d'arrodoniment.

Els hiverns més càlids continuen sent els de 1967, 1982, 2016, 2020 i 2024, però destaca un fet rellevant: quatre dels cinc més càlids s'han produït en els darrers onze anys, un indicador clar de la tendència d'escalfament dels països mediterranis. Les temperatures màximes també han estat inusuals, amb un pic de 23,8°C el 23 de febrer, per sobre dels 23,3°C registrats l'any passat. En alguns punts, com Benissanet, s'han superat fins i tot els 26°C.

La situació meteorològica d'aquest hivern té explicació en la configuració atmosfèrica que ha predominat durant els tres mesos. Segons el Servei Meteorològic de Catalunya, la primera quinzena de desembre va estar marcada per l'anticicló, però el seu desplaçament cap al centre d'Europa va permetre l'arribada d'embossaments d'aire fred en

BENEFICIS Conseqüències de tanta pluja

Un hivern plujós té molts beneficis. Els arbres mediterranis (alzines, pins, suredes) pateixen estrès hídric crònic. Més aigua a l'hivern redueix mortalitat, afavoreix el creixement i millora la resistència. Més humitat al sòl i a la vegetació retarda l'inici de la temporada d'incendis i pot reduir-ne la intensitat inicial. Però, paradoxalment, un hivern plujós fa créixer molt la vegetació herbàcia. Si després arriba un estiu extremadament sec, aquest excés de biomassa es converteix en combustible per a incendis més intensos.

També provoca una major activitat biològica a la primavera: floracions més abundants, més pol·linitzadors i més disponibilitat d'aliment per a fauna. Per al Delta i les llacunes, més aigua també vol dir més nutrients.

alçada combinats amb flux humit mediterrani, un escenari ideal per a precipitacions abundants. El gener va quedar dominat per baixes atlàntiques i una circulació zonal d'oest, afavorida per un bloqueig anticiclònic al nord-est d'Europa. El febrer tampoc va registrar cap entrada freda significativa i va mantenir el pas constant de perturbacions atlàntiques, especialment a la meitat oest.

Tot plegat dibuixa un hivern marcat per extrems: molta pluja, molt vent i molta calor. Els experts recorden que, tot i que episodis com aquest responen a configuracions atmosfèriques concretes, la tendència de fons és clara i persistent: els hiverns són cada vegada més càlids i els fenòmens extrems, més freqüents.

Aquests primers dies de març, quan encara és hivern, una nova ràfega de precipitacions està acumulant més registres. Els arbres, però, avancen el seu curs a un ritme normal i a la Ribera d'Ebre estan florint els arbres fruiters. Després dels ametllers, ara són els presseguers. La primavera s'acosta.